

sillikesi temma tee peâle. Muist laulsid temma ele fitusse laulo Jummalale se armo ja abbi eest, mis taewane Issa selle mehhe läbbi neile olli saatnud. Emmad, rômo pisarad silmis, töttasid omma noor lapse selisiga temma liggi, ja temma peâle näidates kuitsid lastele, et rahwa heateggia se olli, kes otsata paljo innimesi olli peâstnud kurjast ellamisest, ja et seit aiaast, kui willi ei sanud mitte nenda kui enne muiste förtides raisatud, ikka suggo ennam sedda leiva - pallukest maiades jártel olli. Se jummalakartlik mees piddas iggas kirikus justust, mis wâggewaste rahwa süddame peâle hâkkas. Temma sahked maenitsussid kinnitasid innimesi, et jáâksid truiks omma tullusa fassinusse nou peâle, kust ollid selgeste katsnud, mis hea luggu neile seit olli tulnud. — Kui selle hing tõ fallal páâm olli lõppend ja pimme kätte joudnud, siis koddanikkud teggid omma auustamist omma heateggia wasto sel wisil awwalikkuks,

et pannid afnade ette kühnsaid pööltema, ja et rae-honed lampidega ni rohkesti said ehhitud, et emalt paissid nago tulle-merres uiuda. Muid agga rahwa rõõm olli üsna woiksel wisil. — Siis kui selle mehhe aeg seâl liînas otsas olli, saatrid hulk rahwast tedda tele, játsid süddamelikko tânnoga tedda Jummalaga ja saatrid omma õnnistamist veel temma járrele.

Selle sure hing e fasso pârrast, mis mees omma tüddimotta püüdmisse läbbi omma issa, male olli korda saatnud, sünib ful iota, et se ehk tânnini selsammal wisil seâl veel festab. Olgo ka, et sedda ei tulle ful mitte arvata, et wiimne hing omma tootusse sannale truiks olleks jânud, ommeti surem huse on ommasi alwast kippumisest peâsenud. Se mis wannaste ühhe Irlandi mehhe auuks sai, et olli joobno peaga nähha olnud, sedda nûud arvataks seâl sureks hâbbiks, ja lastewannemad näitwad lapsi ühhe jodiko peâle kui ühhe